

življenja in jim omogočali odločitve in sprejemanje odgovornosti v luči evangelija. Marija more v svoji nežnosti, usmiljenju in materinski ljubezni potešiti lakoto po človeškosti in življenju. Zato se k njej zatekajo družine in Božje ljudstvo. Pastoralna dejavnost in Marijino češčenje sta dobri izhodišči za oznanjevanje evangelija.

23. marec 2015
Družina kot domača Cerkev gradi cerkveno občestvo – Pojdi v ladjo ti in vsa tvoja družina.

(1 Mz 7,1)

Cerkev z veseljem in tolažbo gleda na družine, ki ostajajo zveste evangelijskemu nauku. Zahvaluje se jim za njihovo pričevanje in jih pri tem spodbuja. Te družine namreč izpričujejo verodostojno lepoto nerazvezljivega in za vedno zvestega zakona. V družini, ki bi jo mogli poimenovati »domača Cerkev«, dozoreva prvo cerkveno izkustvo občestva med ljudmi, v katerem se po milosti zrcali skrivnost Presvete Trojice. Tu se človek nauči vztrajnosti in veselja do dela, bratske ljubezni in velikodušnega odpuščanja, tudi večkratnega, in zlasti češčenja Boga z molitvijo in darovanjem svojega življenja. Sveta naza-reška Družina je njen čudoviti zgled. V njeni šoli razumemo, zakaj moramo ohranjati duhovno disciplino, če hočemo živeti po evangelijskem nauku in postati učenci Jezusa Kristusa. Evangelij družine goji tudi tista semena, ki še niso dozorela, in mora negovati tista drevesa, ki so se posušila in jih ne smemo zanemarjati. Božja beseda je vir življenja in družinske duhovnosti. Člani domače Cerkve se morajo oblikovati z molitvenim in skupnim

branjem Svetega pisma. Božja beseda ni veselo označilo samo za človekovo zasebno življenje, ampak tudi merilo za presojo in luč za razločevanje raznih izzivov, s katerimi se spopadajo zakonci in družine.

24. marec 2015
Družina oznanja evangelij – Sejalec je šel sejati. (Mr 4,3)

Za evangelizacijo je odgovorno vse Božje ljudstvo: vsak po svoji službi in karizmi. Brez veselega pričevanja zakoncev in družin kot domače Cerkve je oznanjevanje v nevarnosti, da ostane nerazumljivo ali se izgubi v morju besed, kar je značilno za našo družbo. Katoliške družine so v moči zakramenta zakona poklicane, da so same dejavne v družinski pastoralni. Potrebno je, da ljudje doživijo, da je evangelij tisto veselje, ki napolnjuje srce in celotno življenje ljudi, ker smo v Kristusu odrešeni greha, žalosti, notranje praznine in osamljenosti. V luči prilike o sejalcu je naša naloga sodelovati pri setvi; drugo je Božje delo. Ne smemo pozabiti, da je Cerkev, ki pridiga o družini, znamenje nasprotovanja. Zato se od vse Cerkve zahteva misijonarsko spreobrnjenje. Ne smemo običati pri zgolj teoretičnem oznanjevanju, ki ni povezano z resničnimi problemi ljudi. Nikdar ne smemo pozabiti, da je kriza vere privedla do krize zakona in družine. Posledično je pogosto pretrgala celo predajanje vere od staršev na otroke. Močna vera ne dovoli, da bi se uveljavili kulturni nazori, ki slabijo družino in zakon. Spreobrnjenje vključuje tudi spremembo govornice, da bo res učinkovita. Oznanjevanje mora omogočiti izkušnjo, da je evangelij družine odgovor na najgloblja pričakovanja človekove osebe. Ponuditi moramo vrednote in tako odgovoriti na potrebo po njih, ki se danes kaže tudi v najbolj sekulariziranih deželah.

25. marec 2015
Odprtost cerkvenega občestva za vse družine – Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni. (Ef 4,32)

Cerkev uči, da za krščene obstaja edino zakramentalna zakonska zveza in da prelom te zveze nasprotuje Božji volji, a se kot mati zaveda, da je človek včasih slaboten in doživlja težave na poti vere. Zato je treba z usmiljenjem in potrpežljivo spremljati osebno rast človeka. Majhen korak sredi velikih človeških omejitev je Bogu všeč, zato skrivnostno deluje v tem človeku, kljub vsem njegovim pomanjkljivostim. Cerkev ima nalogo, da tistim, ki so poročeni samo civilno ali so ločeni in ponovno poročeni ali živijo skupaj kar tako, pokaže Božjo milost v njihovem življenju in jim pomaga doseči polnost Božjega načrta. Cerkev se ljubeče obrača k tistim, ki se na nepopoln način udeležujejo njenega življenja. Božja milost deluje tudi v njihovem življenju, če le delajo dobro, ljubeče skrbijo drug za drugega in so v službi občestva, v katerem živijo in delajo. Ker mnogi mladi ljudje nezaupljivo gledajo na zakonske obljube, jih mora Cerkev vzpodbujati, naj ne oklevajo sprejeti bogastva, ki ga zakrament zakona podarja njihovi ljubezni. Obstaja tudi možnost glede civilnih zakonov in parov, ki živijo skupaj neporočeni. Ko taka zveza očitno doseže trajnost z javno vidno zvezo in jo zaznamuje globoka ljubezen, odgovornost do otrok, zmožnost za premagovanje preizkušenj, je to lahko razlog, da jo spremljamo na njeni poti k zakramentu zakona.

Pripravil: Sandi Koren

Op.: Vsi teksti so povzeti po Sinodalnem poročilu (Relatio Synodi), CD 145, Družina 2015.

Ljubezen je naše poslanstvo

Izidal: Medškofjski odbor za družino pri SSK. Fotografije: Jemęga Golob, Izvedba Salve d.o.o. Ljubljana.

Nagovori ob tednu družine

19. – 25. marec 2015

Letošnji teden družine obhajamo v času med dvema zasedanjema sinode o družini, kar že samo po sebi spodbuja naše razmišljanje in oblikovanje osebnega stališča do vprašanja družine. V tem času pa smo žal tudi priče ponovnih poskusov, da bi družini vzeli njen temelj – odnos med moškim in žensko, ki je lahko rodoviten samo v njuni spolni različnosti in ljubezenski povezanosti obenem. Zato je toliko bolj pomembno, da v tednu družine kot kristjani, ki na eni strani živijo iz Boga in Božje besede, na drugi strani pa iz učenja Cerkve in njenega izročila, v molitvi in daritvi svete maše poglobljamo in utrjujemo svoj krščanski odnos do družine, obenem pa tudi poglobljamo in oblikujemo potrebne miselne osnove, s katerimi se bomo lahko suvereno in brez zadrege srečevali z drugačnimi mnenji in zagovarjali svoje vrednote. Zgibanka, ki jo imate pred seboj, naj pomaga pri obojem: naj bo spodbuda za molitev in naj oblikuje našo samozavest pri zagovarjanju evangeljskega pogleda na družino.

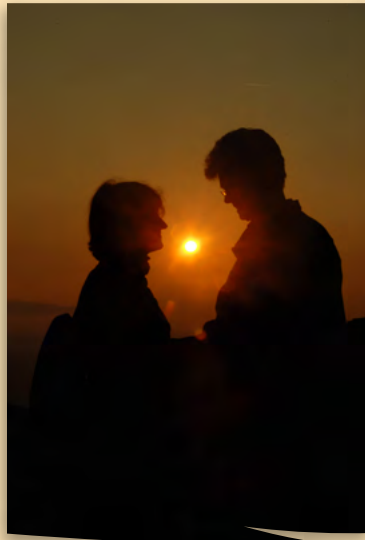
msgr. Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof

19. marec 2015
Družina v božjem odrešenskem načrtu – Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta eno meso. (1 Mz 2,24)

Besede o večnem življenju, ki jih je Jezus zapustil svojim učencem, vključujejo nauk o zakonu in družini. Jezusov nauk nam omogoča spoznanje Božjega načrta v treh temeljnih etapah. Na začetku je prvotna družina, s katero je Bog Stvarnik ustanovil prvotni zakon med Adamom in Evo kot trdno podlago za družino. Bog človeka ni ustvaril samo kot moža in ženo, ampak ju je tudi blagoslovil, da bi bila rodovitna in bi se množila. To zvezo je ranil greh; postala je zgodovinska oblika zakona v Božjem ljudstvu, kateremu je Mojzes dal možnost, da mož napiše ženi ločitveno listino. Takšna zveza je bila v Jezusovem času prevladujoča. Z njegovim prihodom in s spravo, ki jo je dosegla njegova odrešilna smrt, pa se je končala Mojzesova doba. Jezus je privedel zakon in družino nazaj v njuno prvotno obliko. Odrešil je zakon in družino in ju ponovno vzpostavil po podobi Presvete Trojice, iz katere izhaja vsaka prava ljubezen. Zakon in družina tako sedaj prejmeta od Kristusa po njegovi Cerkvi potrebno milost, da pričujeta za Božjo ljubezen in živita kot občestvo.

20. marec 2015
Nujnost dobre priprave na zakon in spremljanja mladih zakoncev – Ne zamudi priložnosti, da dobiš modro in dobro ženo. (Sir 7,19)

Družbena resničnost, s katero se družine danes soočajo, zahteva večjo zavzetost krščanske skupnosti, da bi zaročence pripravili na zakon. Potrebno je močneje vključiti celotno skupnost in podpreti pričevanje dru-

žin. Priprava na zakon mora biti del krščanskega uvajanja otrok in mladih. V neposredni pripravi na sklenitev zakona je nujen tečaj, ki naj omogoči pristno izkušnjo sodelovanja pri cerkvenem življenju in pogloblja razne vidike družinskega življenja. Prva leta zakonskega življenja so občutljivo obdobje, ko zakonci rastejo v zavesti zahtevnosti in pomembnosti zakona. Pastoralno spremljanje naj se nadaljuje po poroki. Tu je zelo pomembna navzočnost izkušenih zakonskih parov, ki so v župniji na voljo mlajšim, po možnosti s pomočjo zakonskih občestev. Mladoporočence je treba spodbujati k nalogi, da sprejemajo otroke kot dar. Pomembno je poudarjati pomen družinske duhovnosti, molitve in udeležbe pri nedeljski evharistiji. Pastoralni pristopi, kot so evharistija za družine, obletnice poroke, vključitev v zakonske skupine ... so pomembne v podpiranju evangelizacije z družinami.

21. marec 2015
Lepota posredovanja življenja – Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in množita se ... (1 Mz 28)

Danes je posredovanje življenja odvisno zgolj od dobroti posameznika ali para. Ekonomski dejavniki imajo velikokrat odločilen vpliv in prispevajo k upadanju rojstev, ki slabi družbo, krni odnose med generacijami in dela prihodnost negotovo. Odprtost za življenje spada k bistvu zakonskega življenja. Cerkev podpira družine, ki z ljubeznijo sprejmejo in vzgajajo različno obdarovane otroke ter tako priznajo lepoto in resnič-

nost brezpogojne odprtosti za življenje. Pouk o naravnih metodah za odgovorno posredovanje življenja pomaga harmonično in zavestno živeti občestvenost med zakoncema v vseh razsežnostih, skupaj z odgovornim posredovanjem življenja. Pri moralnem vrednotenju metod uravnavanja spočetij je potrebno spoštovati dostojanstvo osebe. Posvojitev osirotelih ali zanemarjenih otrok, ki jih zakonci sprejemajo kot lastne otroke, je posebna oblika družinskega apostolata. Odločitev za posvojitev ali rejništvo na poseben način izraža izkušnjo rodovitnosti zakonske ljubezni, in to ne le če je zaznamovana z nerodovitnostjo. Takšna odločitev je močno znamenje družinske ljubezni in priložnost, da izpričujemo svojo vero ter pomagamo povrniti dostojanstvo otroštva tistim, ki so bili zanj prikrajšani.

22. marec 2015
Družina vzgaja in uvaja v vero – Pustite otroke in ne branite jim k meni. (Mt 19,14)

Eden glavnih izzivov za današnje družine je gotovo vzgoja, ki postaja čedalje zahtevnejša in težja zaradi sedanje kulturne stvarnosti in velikega vpliva medijev. Pri tem je treba ustrezno upoštevati zahteve in pričakovanja družin, ki so sposobne v vsakdanjem življenju omogočati rast in posredovati tiste pomembne kreposti, ki oblikujejo bivanje. To pomeni, da morajo starši imeti svobodo, da svojim otrokom posredujejo takšno vzgojo, ki ustreza njihovim prepričanjem.

Cerkev opravlja dragoceno nalogo, ko podpira družine, začeniši z uvajanjem v vero. Bolj kot nekdanje je Cerkev poklicana podpirati starše v vsakdanjih in zapletenih položajih pri vzgojni nalogi ter spremljati otroke, mlade in odraščajoče v njihovem doraščanju. To poteka na čim osebnejši način, da bi jih uvajali v celosten smisel

Ljubezen je naše poslanstvo

Teden družine

19. – 25. marec 2015